

til klagesagerne, og det forstår vi ærlig talt ikke. Vi mener, at de studerende burde have repræsentation i form af to pladser – det vil svare til de fagkyndiges repræsentation – sådan at det var tilnærmet repræsentationen i studienævne. Det vil altså sige, at man under påskud af at sikre de studerende retssikkerhed reelt fjerner de studerendes indflydelse på meritsager for studerende. Det virker en anelse selvmodsigende, set med vores briller. Enhedslisten vil selvfølgelig rigtig, rigtig gerne have mobilitet, men vi synes altså også, det er utrolig vigtigt, at de studerendes faglige ret til at være med til at fastsætte specifikke rammer for uddannelsen bliver fastholdt og respekteret. Det handler om de studerendes mulighed for at forbedre uddannelserne, som de er en del af. Det burde jo være logik for burhøns.

Stadig er det selvsagt en forbedring, at der overhovedet kommer en klageinstans, så vi vil selvfølgelig støtte det her lovforslag, men jeg kunne godt tænke mig at høre ministerens kommentarer til, at man i den grad nedvurderer eller i hvert fald nedjusterer de studerendes repræsentation.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak. Så giver jeg ordet til undervisningsministeren.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder): Igen vil jeg sige tak for den meget brede opbakning. Hvad angår det lidt syrlige spørgsmål, som et par ordførere har stillet om, hvorfor universiteterne ikke er med i forslaget, kan jeg oplyse:

Efter det for regeringen oplyste er der på universiteterne blandt rektorer og bestyrelser massiv modstand imod, at man skal have et fælles organ.

Det er det, regeringen har fået oplyst, og derfor har vi besluttet en ordning som den, der ligger foran os her, suppleret med en ordning på videnskabsministerens område, hvor den slags klager over manglende merit behandles af to, nemlig en fra det modtagende universitet og en fra det afleverende universitet, dvs. det sted, hvor man har erhvervet sine kvalifikationer. Det er den model, vi lægger frem efter at have orienteret os i baglandet.

Jeg vil godt gentage, at også dette lovforslag er en hjertesag. Der er kun ét afsnit i bemærk-

ningerne, som jeg er lidt ked af, og det er afsnit 5 om de administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner. Det starter med ordene:

»Antallet af nye sager til behandling af Kvalifikationsnævnet som følge af de udvidede anken muligheder er vanskeligt at forudsige. Det skønnes, at der vil komme ca. 40-50 flere sager til nævnet pr. år.«

Kl. 12.10

Her vil jeg gerne udtrykke ønsket om, at dette er et fejlskøn. Jeg håber, der bliver flere. Jeg har også her på det allerseneste været udsat for græsselige eksempler på manglende meritgivning, og at unge finder sig i alt for meget. Så jeg håber virkelig, at de to lovforslag i fællesskab vil få en kraftig virkning, også kraftigere end den, der her er forudsat.

Man kan spørge, hvorfor jeg er ked af noget i mit eget forslag. Jamen det skyldes, at man er nødt til at bygge på de ædruelige overslag og forudsigelser, som ens embedsmænd giver. Jeg vil blot signalere, at skulle det vise sig, at der kommer 100 i stedet for 50, vil jeg være den første til at råbe hurra.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-
tragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 46:

Forslag til folketingsbeslutning om frihed for kommunerne til at etablere helhedsskoler.

Af Christine Antorini (S) m.fl.
(Fremsat 24/11 2006).

Forslaget sattes til forhandling.